

HET “ONZE VADER”

Door: Mike Schroeder.

www.agbsf.com

Het gebed in Mattheüs 6:9-13, het zogenaamde “Onze Vader”, is ongetwijfeld het meest herhaalde gebed in de christenheid. Honderden miljoenen mensen, in de gemeenten rond de wereld, citeren routinematig dit gebed elke week tijdens de zondagse samenkomst. Het is de hoeksteen van hetgeen bekend staat als “liturgie”.

“Matth.6:9: Gij dan bidt aldus: Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. 10 Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzo ook op de aarde. 11 Geef ons heden ons dagelijks brood. 12 En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren. 13 En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze. Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid, amen.

Jaren lang deed ik dienst in gemeenten, en zonder er bij na te denken wat het gebed werkelijk betekende, of aan wie het, door de Heer, is gegeven om het te bidden, herhaalde ik dit gebed. Ongeveer vijftien jaar geleden ben ik gestopt met het bidden van dit gebed omdat ik er achter kwam dat het niet goed was, in leerstellige zin, voor mij (en dat geldt ook voor ieder lid van het lichaam van Christus) om het te bidden. Ik kwam daartoe om een tweetal redenen: Ten eerste is het duidelijk dat dit gebed is gegeven aan de twaalf discipelen van de Heer, en niet aan de christelijke gemeente; ten tweede bevat dit gebed elementen die in strijd zijn met “**het evangelie der genade Gods**” (Hand.20:24).

Het gebed voor de discipelen.

De twaalf discipelen werden, met een speciaal doel, door de Heer gekozen aan het begin van zijn aardse bediening, om uit het afvallige volk Israël, dat toen bestond, een nieuw volk te roepen. Zie Matth.21:43.

“Matth.21:43; Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt.

Dit nieuwe volk, beginnende met de twaalf, moesten de ontvangers worden van het profetische koninkrijk van het nieuwe verbond. Zie Jer.31:31 en Hebr.8:8:

“Jer.31:31: Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israel en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;

“Hebr.8:8: Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israels, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten;

Het was dus juist van de Heer dat hij hen aanspoorde om te bidden voor de komst van het koninkrijk omdat het aan hen was beloofd.

Het gebed vermaant hen om te bidden: “*vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren*”, en dat betekent dat vergeving **voorwaardelijk** was. Iemand die daar

anders over denkt moet de uitspraak van de Heer, in de verzen 14 en 15 van het gebed, goed lezen:

“Matth.6:14: Want indien gij den mensen hun misdaden vergeeft, zo zal uw hemelse Vader ook u vergeven. 15 Maar indien gij den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven”.

Plaats dit in contrast met hetgeen de apostel Paulus zegt over vergeving in de brieven aan de Efeziërs en de Kolossenzen:

*“Ef.4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkterwijs ook God in Christus **ulieden vergeven heeft**.*

*“Kol.3:13: Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkterwijs als Christus **u vergeven heeft**, doet ook gij alzo.*

Wat is nu het verschil tussen de vermaning door de Heer in het gebed dat hij aan de discipelen heeft gegeven, en de vermaning aan het lichaam van Christus door Paulus? In het eerste is het vergeven van anderen een duidelijke en bepaalde voorwaarde om zelf te worden vergeven. In de laatste is het juist het tegengestelde; u bent vergeven en daarom behoort u anderen te vergeven. In de eerste is er een zeer duidelijk “ALS”, maar dat is niet het geval in de laatste. Waarom niet? Omdat het eerste, wat de theologen noemen, een leer is van “werken der gerechtigheid”, en dat is juist als het gaat om de beschouwingen, in de vier evangelieën, van het aardse verblijf van de Heer. **“Het evangelie van het koninkrijk”** (Matth.4:23; 9:35; 24:14; Mark.1:14), vereiste vele werken der gerechtigheid om gered te worden, op zijn minst het zich houden aan de geboden en het verkopen van alle bezittingen en de opbrengst aan de armen geven. (Matth.19:17, 21).

Het gebed van de discipelen is in tegenspraak met het evangelie van genade.

Integendeel, “het evangelie der genade Gods” (Hand.20:24), het evangelie dat de Heer, vanuit de hemel, aan Paulus heeft gegeven kan geen werken der gerechtigheid opeisen, want het zegt:

*“Rom.4:6: .....zalig is de mens, **welken God de rechtvaardigheid toerekent zonder werken**;*

“Rom.11:6: En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer.

“Ef.2: 8 en 9: Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9: Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

“Titus 3:5: Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;

Met andere woorden, genade en werken sluiten elkander wederzijds uit.

Niemand kan vandaag de dag gered worden door te proberen te voldoen aan de eisen van het evangelie van het koninkrijk, ook is vandaag de dag aan niemand het koninkrijk als erfenis beloofd. En daarom behoort niemand het zogenaamde “Onze Vader” bidden. U kunt gered worden door het evangelie der genade Gods dat zegt: **“Christus stierf voor uw zonden...werd begraven...en op de derde dag opgewekt”** (1Kor.15:3-4). Zijn offer voorzag in de betaling voor al uw zonden van verleden, heden en toekomstige.

Als u op wilt houden met het behagen van God door uw werken, en de gift van redding door genade, die u wordt aangeboden, vrijelijk ontvangt dan bent u “gered, verzegeld en gereed voor de heerlijkheid!”.

(alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1977).